

DE POSTRIJDER

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.
Buiten de stad, 8 fr. —
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
Reclamen, voorzinnen en andere artikelen vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

DER PROVINCIE LIMBURG

TONGEREN, DEN 15 DECEMBER.

Men leest in de *Chronique*:

De brusselsche korrespondent der *Meuse* meldde dezer dagen dat het zeer waarschijnlijk was dat de heer H. Lippens de Kerchove zijnen schoonvader zou opvolgen als burgemeester van Gent.

Deze tijding kon alsdan eenen schijn van waarheid hebben doch nu spreekt men er gansch anders over.

De benoeming van den toekomstige burgemeester van Gent zou eene geheele reeks anderen te weeg brengen.

Ziehier, volgens inlichtingen uit goede bron vernomen, op welke benoemingen men zinspeelt.

De heer H. Lippens zou gouverneur worden van Oostvlaanderen, in vervanging van den heer Verhaeghe-de Naeyer, die minister van België te Athenen zou worden.

De heer Oswald de Kerchove, gouverneur van Henegouwen zou zijnen vader opvolgen als burgemeester en als afgevaardigde van Gent.

Prins Alfons de Chimay zou gouverneur van Henegouwen worden.

Ziedaar het ontwerp waarvan van nu af een punt vast besloten is, te weten: de benoeming van den heer Verhaeghe-de Naeyer tot minister te Athenen.

Wij lezen in het *Journal de Bruxelles*:

Men haalt eene gemeente aan in Limburg, waar de officieele school een leerlingtelt, den zoon van den onderwijzer. Er bestaat daar ook eene officieele school voor volwassenen; zij telde velen den winter 44 leerlingen. Van die elf leerlingen zijn er zeven in den loop van 't jaar veroordeeld geweest tot korrektonneele gevangenisstraffen. Daarenboven is nu een lid van het schoolkomitee aangehouden.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **decembre** est en vente chez M. COLLÉZ, libraire, Grand'Place à Tongres.

Op den markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld 551 paarden, 265 koeien, 42 kalveren, 219 schapen, 277 vette varkens en 671 magere varkens.

BINNENLAND

Ontploffing van grauwecur in de koolmijn « *MARIE* » te Sersaing, 66 slachtoffers. — Tot nu toe heeft men 60 lijkjes gevonden; er ontbreken nog 6 werklieden.

De opzakeingen en ontzuimingswerken in de mijn worden met spoed voortgezet. Men vordert ongeveer 50 à 40 meters per uur. Men denkt dat de voorloopige herstelling der verluhtingsgaanderij vandaag zal geëindigd zijn.

Men moet nog de puinhoopen wegruimen van eene instorting, waarvan men de uitgestrektheid niet kent. Achter die puinen denkt men de laatste lijkjes te zullen vinden.

Al de tot nu toe gevonden lijkjes zijn door de families teruggeëischt, behalve dat van zekere Petrus Welvaert, oud 37 jaar, geboren te Moere bij Brugge. Hij is door de zorgen der maatschappij Cockerrill begraven.

De toestand der drie gekwetste werklieden is zeer voldoende.

— **WILDSTROOPERS.** — In den nacht van woensdag tot donderdag omtrent 11 2 ure, deden drie jachtwachters van den hertog van Arenberg, Joseph Druet, Bourguignon, bijgenaamd den Rosse en Isidoor Limbourg, eene ronde in het bosch van Acren, gelegen tusschen Geraardsbergen en Lessen. Isidoor Limbourg was woensdag morgen getrouwd met een meisje Desmet; een der zusters van dit meisje was getrouwd met Bourguignon en eene andere verloofd met Druet.

De drie wachters waren tot aan den zoom van het bosch gekomen, toen Druet zijn twee kameraden deed stilstaan en hun in de verte een man toonde die neergezeten was in de houding van een jager op loer. Zonder twijfel was het een wildstroker.

Het was een heldere nacht en de maan bescheen volop den nachtelijken jager, die zich niet verroerde toen de jachtwachters op hem afkwamen. Joseph Druet ging voorop: hij was nog eenige stappen verwijderd toen deze eensklaps rechte stond, zijn geweer in de hand. « Halt! » riep hij tot den wachter, en ter zelve tijd weerklonk een dubbel schot: De wildstroker en Druet hadden beiden geschoten.

Beiden ook vielen neer, aan den linkerarm gewond. Terwijl Bourguignon en Limbourg hunnen gekwetsten kamerad ter hulp kwamen, stond de wildstroker op en vluchte een honderd meters verder in een landbouwerswoning, gelegen op den zoom van het bosch. Nauwelijks was hij het huis binnen of hij viel neer, terwijl hij uitriep: « Nu is 't gedaan, ik moet sterven. » De ongelukkige had boven aan den arm eene afsgrijpselijke wonde aan 't hoofd waardoor hij veel bloed verloor.

De bewoners van het huis verbonden zijn kwetsuur zoo goed mogelijk, en brachten hem

kort nadien naar de hut, die hij met zijne vrouw en kinderen den in omtrek bewoont.

De wildstroker, door de jachtwachters verrast is een zeer gevaarlijke kerel, genaamd Samson Azorne, oud 54 à 55 jaren. Hij is gehuwd en vader van verscheidene kinderen. Het is een wildstroker van beroep, die reeds verscheidene veroordeelingen heeft ondergaan en onlangs weer veroordeeld was tot 3 maanden gevangenis voor wildstrooperij.

De wachter Druet was ondertusschen naar de woning van zijn vader gebracht, een der oudste wachters van den hertog van Arenberg. Hij was aan den voorarm getroffen, die gedeeltelijk gebroken werd. De gendarmerie, aanstonds verwittigd, kwam donderdag morgen te Acren, en vond Azorne in zijne hut, ingestrekt op een armzaligen stroozak, zoder lakens of beddedekens. De wildstroopers leed verschikkelijke pijnen; hij kermde van smart en zijne vrouw kon hare kinderen niet bedaren, die rond hun vader stonden te weenen. Het jongste kind sliep op een hoop aardappelen.

Al die gebeurtenissen waren ongelukkig slechts de voorboden van nog veel erger feiten. Vrijdag morgen was te Twee-Acren het gerucht in omloop, dat Bourguignon, een der wachters die Druet vergezelden, in zijne woning vermoord was bij middel van een schot, buiten 's huis door het venster op hem gelost.

Het feit was ongelukkig waar. Nadat hij donderdag door het parket was gehoord, was Bourguignon naar huis weergekeerd. Bourguignon bewoont met zijne vrouw en zijne vier kinderen, een klein afgelegen huis, op den zoom van het bosch.

Het was omtrent 6 uren 's avonds. Bourguignon zat op een stoel, neven de stoof; hij rookte eene pijp en was in gesprek met zijne vrouw en zijn vrienden. Van den Borre, die hun gezelschap was komen houden. De wig waarin het kleinste kind sliep, was geplaatst tusschen man en vrouw.

Eensklaps weerklonk een schot; een der ruiten van een venster, op het veld uitgeveend, sprong aan stukken en Bourguignon zakte ineen. De ongelukkige jachtwachter was in den hals getroffen door eene lading grof lood en korrels. Het schot was gelost op slechts drie meters afstand; de halsslagader was door de lading doorsneden en het bloed stroomde overvloedig uit de wonde. De dood moet oogenblikkelijk geweest zijn.

Het parket van Doornik is ter plaatse geweest en heeft eene huiszoeking gedaan. In de deur der woning van Bourguignon heeft men twee loodkorrels gevonden; in den ketel, die op de stoof stond, vond men insgelijks een loodkorrel. Het parket heeft de lijkschouwing van het slachtoffer bevelen; uit het hoofd en den hals van den vermoorde heeft men een aantal loodkorrels gehaald.

Bourguignon was 50 à 55 jaren oud, hij was sedert drie jaren in dienst van den hertog van Arenberg. Evenals Druet en Limbourg werd hij door de wildstroopers gehaat, omdat hij stipt zijn dienstdoende deed. Verscheidene malen reeds waren er doodsbedreigingen tegen hem uitgesproken. Men verzeekert dat, toen Azorne den dood van Bourguignon heeft vernomen, hij luidop zijne voldoening heeft te kennen gegeven. Verscheidene personen uit den omtrek, en die gekend zijn als wildstroopers, hebben insgelijks hunne terredigheid er over uitgedrukt.

De begrafenis van Bourguignon heeft zondag plaats gehad, te midden van een grooten toeloop van volk. Tot nu toe heeft het parket de hand niet kunnen leggen op de daders van den moord.

BUITENLAND

Oostenrijk.

BRAND VAN DEN RINGTHEATER.

(Nadere bijzonderheden.)

Indien men veronderstelt, dat er zich op het oogenblik van het ontstaan der ramp, 1200 toeschouwers zich in de zaal bevonden, dan mag men verzekeken dat meer dan twee derden in de vlammen omkwamen. « Laat ons hopen, zegt de korrespondent aan wien wij deze bijzonderheden ontleenen dat er nog geen 1200 personen in den zaal waren. »

Het gemeenschappelijk graf van de niet herkende lijkjes was 150 voet lang en 14 voet breed.

Verscheidene personen, die na den brand in het Ringtheater vermist werden, zijn teruggevonden, maar er ontbreken nog altijd 845 menschen behalve de lijkjes, welke herkend zijn.

Wij ontleenen nog de volgende bijzonderheden aan eene korrespondentie, van 10 dezer, uit Weenen:

« Pompiers hebben verklaard, dat nog op 't oogenblik de verkoelde lijkjes in de gaanderijen op elkaar gestapeld liggen. Een lid der *claque*, die zich op de vierde gaanderij bevond, verhaalt dat hij nog in staat was de deur te vinden en in den gang te komen, toen het vuur uitbrak. Door het toedraaien van de gazkraan werd het op de trappen stikdonker en er ontstond een vreeselijk

gedrang. Toen gelukte het hem op de derde verdieping te komen. Daar stieten echter de bezokers der vierde gaanderij op die der derde, zoodat er vele menschen vielen en plat getrapt werden. Eindelijk liep hij over eene dikke menschenmassa, waarin hij dikwijls vastrakte en de schoenen verloor. Hij zette zijne vlucht op de kousen voort en de onder hem liggende menschen lagen zoo hoog opgestapeld, dat hij zijn hoofd lukken moest om zich niet aan het plafond van den gang te stooten. Kan men zich iets gruwelikers voorstellen? »

« Men kan nu reeds met groote zekerheid berekenen, dat van de personen, die zich op de vierde, derde en tweede gaanderij bevonden, bijna geen enkele gered is. Zij, die op de vierde gaanderij waren, hebben op weinig uitzonderingen na, de deur niet kunnen bereiken, zoodat die allen verbrand zijn. »

« De procureur-generaal, graaf Lamezan, die reeds 20 minuten na het ontstaan van den brand in den bouw drong, en onder de eersten was, die naar de hooger gelegen verdiepingen studeerde, verklaarde, dat toen hij den trap der tweede verdieping bereikt had, hij op een barricade van menschen schelijke lichamen stootte, waartuit moedkreten opgingen en waarin handen en beenen zich stuitp-trekkend bowogen. Men poogde de levende nog uit dien muur van menschen te trekken, maar het bleek weldra dat zulks onmogelijk was, daar men gevaar liep armen en beenen van het lijf te scheiden, zonder toch in dien wal van menschenlijken en lichamen eenige beweging te kunnen krijgen. Men moest dus beginnen met de lichamen een voor een van boven af te laden. »

« Geheele families zijn omgekomen; ik ken een huizezin met 4 personen bestaande, waarvan niemand teruggekeerd is. Een schoenmaker, die bij de ramp zijne vrouw en vier kinderen verloren heeft, sprong in den Duana, maar hij werd nog bij tijds gered. »

« Nog altijd woedt de vlam in de puinhopen van den theater en de *Schattierung* gelijkt op een miid-ten kamp, daar lancers en infanterie de straat hebben afgezet. In het open vierkant, daardoor gevormd, bewegen zich de ambulance-wagens, waarin de lijkjes bij hoopen door elkander gelegd worden. »

Volgens eene lijst, door de dagbladen afgekondigd, belooft het getal personen, die niet teruggekeerd zijn uit den schouwburg tot 917, de reeds herkende dooden en gewonden medegerekend. Onder dit getal zijn echter veel personen begrepen die, alhoewel gered, sedert drie dagen de plaats der ramp niet verlaten hebben en verwardloos hunne familie te berichten. Veel personen zijn als zinneloos van schrik.

Gister morgen is een plechtig *Requiem* gezongen voor de slachtoffers van den Ringschouwburg. Prins Rodolph, de aartsbisschop, de bijzonderste beambten van het hof, al de ministers, de leden der beide kamers, die van den gemeenteraad, al de overheden enz. enz. waren aanwezig.

De heerenkamer heeft een krediet van 50,000 florijnen gestemd om de slachtoffers ter hulp te komen.

Na het *Requiem* heeft de ter aarde bestelling plaats gehad, die door den gemeenteraad ingericht was.

De plechtigheid is indrukwekkend geweest. Al de klassen der maatschappij waren vertegenwoordigd.

Op het einde der plechtigheid heeft de burgemeester eene aanspraak gehouden welke de aanwezigen diep getroffen heeft.

Eene gedenkruil zal op het kerkhof geplaatst worden om de schrikkelijke ramp aan het nageslacht te herinneren.

De kisten zijn daarna in den gemeenschappelijke kuil bijgezet.

Kerkelijke Staten.

FEESTEN DER HEILIGVERKLARING.

De plechtigheid der heiligverklaring van Benedictus Labre, Johannes Baptist Rossi, Laurentius van Brindes, belijders, en Clara van 't Kruis, maagd, was waarlijk indrukwekkend. Zij had plaats in tegenwoordigheid van 40 kardinalen, 64 aarts-bisschoppen, 70 bisschoppen en 5 gemijterde abten, en van gansch het diplomatische korps, bij den H. Stoel gevolmachtigd. Voor de ridders der orde van Malta en den roomschen adel waren bijzondere tribunen opgericht.

Niettegenstaande de weinige uitgestrektheid der zaal, had men aan een groot getal pelgrims toegangskarten gegeven, in zooderheid aan al de pelgrims van het bisdom van Acrecht.

Toen de Paus, met de tiar op het hoofd, in de *Sedia gestatoria* verscheen, maakte zich eene onbeschrijflijke aandoening van het volk meester. Zijne Heiligheid ontving eerst de verklaringen van gehoorzaamheid der prelaten; dan begonnen de eentijlige ceremonieën der heiligverklaring, volgens kerkelijk gebruik, met de aanvragen *instanter* en *instantius*.

Verder werd het *Veni Creator* gezongen; daarna deden de procureur en de advocaat konsistoriaal de aanvraag *instantissime*. Op deze, even als op

de voorgaande, antwoorde de prelaat, geheim-schrijver der brieven voor de vreedende vorsten bestemd.

Op dit oogenblik zette de Paus, met de driekroon op het hoofd, zich neer en sprak het dekrete der heiligverklaring uit. Aanstonds verkondigden de zilveren trompetten de blijde tijding aan het volk en de klokken van de kerken hielden een uur lang. Het *Te Deum* en de pauselijke zegen sloten de plechtigheid.

Daarna droeg Zijne Heiligheid het heilig missoffer op; bij dergelijke plechtigheden ondergaat de pontificale mis, in haar eereomedeel, merkelijke veranderingen. Het Evangelie werd in het latijn en het grieksch gezongen en dan las de Paus eene lofzede, betrekkelijk de afgeleopen plechtigheid.

Toen de mis afgeleopen was, bracht men den H. Vader eene met goud doorstikte beurs waarin 25 geldstukken staken zijner voorgangers; dit wordt gedaan telkens de Paus pontificaal officieert.

De plechtigheid, die ten 10 ure 's morgens begonnen was, is slechts ten 2 uren 's namiddags afgeleopen.

In zijne lofzede sprak Zijne Heiligheid woorden van vriendschap, betrekkelijk de omstandigheid, maar hij drukte tevens zijne droefheid uit omtrent de tijdsomstandigheden, die beletten dat de grieke plechtigheid van den dag in de prachtige St. Pieterskerk gevierd werd.

Zijne Heiligheid dankte God, omdat het hem gegeven was die vier kristene helden onder het getal der Heiligen te mogen plaatsen.

Wij laten hier nu het dekrete van heiligverklaring volgen, zooals het door den Paus werd uitgesproken:

« Ter eere der Heilige en persoonlijke Drie-eenheid, ter verheffing van het Katholiek Geloof en van de uitbreiding der Kristene Godsdiens, door de macht van Onzen Heer Jesus Kristus, der gelukzalige apostelen Petrus en Paulus en de Onze, nu rijp overleg en, na dikwijls de hulp van God te hebben ingeroepen, en ook nog op aanraden Onzer Eerbediende vader, Broeders, der kardinalen der Heilige roomsche Kerk, die patriarchen, de aartsbisschoppen en de bisschoppen te Rome tegenwoordig, verordenen en besluten Wij dat de gelukzaligen *Johannes Baptist Rossi, Laurentius van Brindes, Benedictus Josephus Labre, en Clara van het Kruis*, maagd, heilig zijn en Wij schrijven hunne namen in de katalogus der Heiligen.

« Wij bevelen nog, dat hunne gedenken elk jaar moet vereerd worden met godvruchtigheid door de katholieke Kerk; te weten, onder de heilige belijders, die van *Johannes Baptist* den 25 mei, die van *Laurentius* den 7 juli, die van *Benedictus Josephus*, den 16 april, en onder de heilige maagden, die van *Clara* den 18 augustus. »

Engeland.

SPOORWEGRAMP. — 10 DOODEN, 60 GEKWETSEN.

Een telegram uit Londen heeft gemeld dat zaterdag eene botsing heeft plaats gehad tusschen twee treinen nabij Canonbury, voorstad van Londen. Tot hertoe heeft men 7 lijkjes gevonden; men vrees dat er 12 dooden zullen zijn. Er zijn daarenboven 60 gekwetsten.

Men schrijft uit Londen, 10 December, de volgende bijzonderheden over die verschrikkelijke ramp: Een ernstig spoorwegongeluk heeft dezen zaterdag morgen plaats gehad op de linie *North of London*, langs welke dagelijks duizenden kooplieden, en kantoorbedienden, die in het noorden der hoofdstad wonen, naar de City worden gebracht.

Een trein hield stil in eenen tunnel en een tweede kwam er tegen stooten. De reizigers hadden den tijd niet te herkennen wat er gebeurde was toen een derde trein den hoop kwam ingedrukt, alles doordende, kwetsende en verpletterende op zijnen doortocht.

De schok was zoo geweldig dat van het laatste rijtuig van den tweeden trein niets overgebleven is dan de verbruzelde wielen. Tot hertoe zijn er 7 dooden en meer dan zestig gekwetsten. Al de lichten waren uitgegaan en 't is in de grootste duisternis dat dit drama is afgeleopen, in 't midden van eenen tamelijk langen tunnel. Het weder was koud en sneeuwachtig.

Ziehier een ander verhaal van dit ongeluk:

De trein der *Great Northern*, die Finsbury Park verlaat om 8 ure 55 was blijven stilstaan in den tunnel te Canonbury, de sinnen wachtende om voortterijden, toen hij eensklaps gestooten werd door eenen trein die eenige minuten later van hetzelfde punt vertrokken was en vervolgens door eenen derde die, met vollen stoom, denzelfden tunnel kwam binnengereden. De conducteur van den trein der *Great Northern* en negen reizigers werden gedood. Er waren een zestigtal gekwetsten.

De dooden werden naar het doodsghuis te Holloway en de gekwetsten naar het ziekenhuis der Duitschers te Dalston overgebracht.

Daar het verboden werd in den tunnel te komen heeft het publiek maar zeer laat de bijzonderheden der ramp vernomen: ten twee ure was er